

Za oponou času

61-0305, Jeffersonville, IN
(BEYOND THE CURTAIN OF TIME)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Za oponou času

(BEYOND THE CURTAIN OF TIME)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu 5.3.1961 v Jeffersonville, IN

¹ Chcem tu oznámiť, že vaše modlitby boli vypočuté pri tých zhromaždeniach, ktoré sme mali, keď som pred mnohými rokmi na začiatku rozpočal svoju službu. Nikdy som... Jednoducho sme nedokázali usadiť ľudí. A zohnali sme nejaké miesto na výstavisku a podobne a boli sme tam už od tretej, aby sa naplnilo miesto. Oni tam museli zatvoriť brány a nepustili ich dnu. Neboli by sme tam do siedmej. Rozumiete? Tisíce tam prichádzali odvšadiaľ. Len...

² A venoval som posledných päť večerov a to posledné zhromaždenie a budoval som niečo okolo Slova a začal som si uvedomovať, akú moc Slovo má. Rozumiete? Pretože Slovo je Boh. „Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo s Bohom a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“

³ Tak, v Liste Židom 4 je povedané že, „Božie Slovo je ostrejšie ako dvojsečný meč.“ Rozumiete? „Slovo Božie je ostrejšie ako... Dokonca rozdeľuje až po kosti a seká a rozlišuje myšlienky mysle srdca.“ Rozumiete? To je to, čím je Božie Slovo.

⁴ Potom, ak je nejaký dar, pri ktorom sa môžeme uvoľniť, a to Slovo Samo, to je Kristus, ktorý je Slovom, keď prichádza do nás a rozlišuje myšlienky mysle, ako sme to uvideli. Rozumiete? Aké to je nádherné potom vidieť, čo On urobil a ten spôsob, akým nás požehnal! A potom...

⁵ Cítim to tak, že ako niečo budujem okolo Slova počas tých posledných štyroch večerov, nechávam len ľudí utíšiť sa. Len sa uvoľniť a Duch Svätý povolá ľudí a bude robiť veci priamo v publiku.

⁶ A potom v ten posledný večer, minulú nedeľu popoludní som videl jeden z najveľkolepejších modlitebných radov, ktoré som videl v Amerike. Boli tam... Poslal som Billyho so sto kartami a Geneho so sto a Leo mal sto a Roy sto, oni len rozdali karty, asi päťsto. A potom, ako ľudia uvideli, ako Slovo niečo uchopuje, a čo dokáže urobiť, potom som ich nechal zostať rovno na Slove a nechal priviesť na pódium. A videl som mužov a ženy, ako odhadzovali svoje barle a podobne, a boli uzdravení a dokonca predtým, ako sa dostali na pódium, len to uvideli.

Rozumiete? Božie Slovo vyšlo vpred, prešlo tade a on sa „zabalil“, zahrnul v tých piatich posolstvách alebo štyroch do ich sŕdc, až oni uverili z celého svojho srdca. Potom tá jediná vec, ktorú museli urobiť, je mať určitý malý kontakt, vidíte, niečo také, a potom to bola realita. A potom, akonáhle prišli na pódium, boli tam rovno uzdravení dokonca predtým, ako prešli na koniec pódia.

⁷ Verím, že vy, bratia tu, všetci poznáte brata Eda, brata Eda Hoopera. Poznáte, že? Ty si dolu z Arkansasu, však? On stretol... On bol so mnou v tých začiatkoch mojej ranej služby. On povedal, „Toto sa podobalo na tie staré časy,“ povedal, „keď veci zvykli byť tak ako pred rokmi.“

⁸ Boli tam ľudia, ktorí mali nádory a podobne a boli uzdravení. Slepí, hluchí, nemí, boli tam všetky možné veci, ktoré Pán urobil. Ani som sa tých ľudí nemusel dotknúť. Slovo len vychádzalo a činilo to.

⁹ Potom mi Pán dal posolstvo, ktoré by som chcel niekedy kázať tu v cirkvi, keď sa vrátim a budem mať k tomu príležitosť. Som hrozne zaneprázdnený. Teraz musím znovu ísť, zajtra čakám, kedy dievčatá prídu. A ešte predtým, ako som si len vyložil kufor v dome, niekto tam už bol. A odvtedy som si sotva mohol sadnúť. Rozumiete? Ešte som sa nerozprával so svojou rodinou, odkedy som prišiel. Rozumiete? A je to ozaj napätie. A musím vás poprosiť o vaše modlitby za mňa, aby mi to Pán pomohol udržať.

¹⁰ Teraz... [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.] Vidím tu nášho brata, ktorý je ozaj, ozaj veľmi chorý, leží tu na tom ležadle. A my...

¹¹ Niekto pred chvíľu prišiel, ide pre nás, aby sme išli do Louisville. Chcem, aby ste tiež pamätali na modlitbe za túto mladú milú dámu, ktorá nemá ani osemnásť rokov. Ona je z dvojčiek, chodí do školy a je kresťanským dievčaťom. A tie iné dievčatá, ony jej hovoria, viete, tým dvom dievčatám, hovoria im, ako mŕňajú určitú časť života a že by mali žiť tak ako ostatné dievčatá. A jedno z tých dievčat to bolo schopné premôcť, prejsť ponad to. A to druhé dostalo komplex a naozaj sa ohľadne toho cítila veľmi zle a tak len odchádzala stále preč, bola unášaná ďalej a mala z toho veľké obavy. A nakoniec sa duševne zrútila. A ony... Je teraz na psychiatrii, jej matka a otec prichádzajú z Crandelu z Indiany, aby prišli do tejto inštitúcie, kde sa ju snažili poslať do Madisonu, idú tam zajtra.

¹² No, tomu dievčaťu fyzicky nie je nič. Ona... Fyzicky tam nie je nič. Je dokonale zdravá. Ale je to tak ťažko vysvetliť. A v skutočnosti sa to nedá vysvetliť. Tam ide o to, že jej duch sa zatúlal. Rozumiete? Vy

musíte ísť a chytiť toho ducha a priviesť ho naspäť na svoje miesto. Rozumiete?

¹³ Ako to tu hovorím, spomínam si, že pred pár týždňami som sa rozprával o tom, ako funguje ľudský systém. O tom, ako je tam päť zmyslov, cez ktoré vstupujete do tela, a je tam päť kanálov, ako to nazývame. Päť kanálov, ako sú svedomie, predstavivosť, a tak ďalej, a tým vchádzame do duše. A keď vchádzate do ducha, je tam len jedna cesta, kanál, a to je skrze vlastnú vôľu, ktorá ide späť k tomu základu, ako bol človek stvorený.

¹⁴ Môžeš to prijať alebo to môžeš nechať ísť. Môžeš prijať Krista ako Spasiteľa alebo Ho môžeš nechať ísť. A stále si pri tom strome, jeden je strom Života a druhý strom smrti. Každá ľudská bytosť je postavená pred ten strom, inak by bol Boh nespravodlivý, keby ho tam postavil a potom by nedal tomu druhému rovnakú šancu, vybrať si správne alebo nesprávne. Každý jeden z nás máme tú príležitosť.

¹⁵ Tak isto v tom duchu môžeme byť uzdravení alebo nemusíme byť uzdravení. Tak, to nie je preto, že by nebolo... Že by sme neboli uzdravení podľa Boha. Boli sme. Pretože tá zmluva je bezpodmienečná. A On už naše uzdravenie kúpil. Preto naše uzdravenie je pre nás. Je to naše. Tak ide o to, či príjmeme tento kanál, cez ktorý budeme veriť, alebo tento, a nebudeme tomu veriť. No, existuje len jediná cesta, ktorou môžeme vstúpiť do prítomnosti Božej.

¹⁶ Tak toto dieťa bolo krásne, jej matka bola mojou priateľkou. Ja... Bola to jedna z mojich priateľiek. Bola to milá dáma, pochádzala z veľmi striktného nazarénskeho domu, veľmi milé dievča. A ona má milého manžela. Tiež ho poznám veľmi dobre, toho chlapca, ktorý sa s ňou oženil. A ona len jednoducho... Oni vychovávajú tie deti, aby slúžili Pánovi, a dali ich do školy. A tam boli skutočne upevnení v Kristovi, aby nerobili veci, ktoré sú nesprávne. Ale aj tak to išlo ďalej.

¹⁷ Práve cez prestávku, práve, ako som... Pred chvíľou som sa pozrel a zadíval som sa na nejakého malého chlapca, ktorý mal presne tú istú vec. A na... Raz večer sme tam išli s bratom Wrightom a Orville sa úplne zrútil. A on, viete, keď by sa ma snažil vyviešť z domu, a taký dobrý priateľ, ako som bol s Orvillom, práve tak, ako som bol s jeho otcom, zosobášil som jeho otca a matku a on len vyskakoval a vykrikoval, „Vypadni odtiaľto! Vypadni odtiaľto! Vypadni odtiaľto!“ Rozumiete?

¹⁸ No, to, čo sme potrebovali urobiť, bolo dostať sa do tej línie ducha a uchytiť ducha toho chlapca. Rozumiete? Veľa žalosti vstúpilo

do jeho mladého srdca a on je mladý a on už toho videl veľa. A priviedli sme ho rovno do miesta, kde mal byť. Vidíte? Behom pár dní bol úplne v poriadku.

¹⁹ A to je presne to isté, ako to máte urobiť s týmto. Videl som to a viem, že je to pravda. Ale teraz len... Prosím vás, aby ste sa teraz všetci modlili, aby mi Boh pomohol to mladé dievča nájsť. Ona je mimo, niekde, kde nevie, na čom je, a musíme ju priviesť späť na jej miesto. Tá cesta vedie skrze vieru. Rozumiete, ona nedokáže mať vieru sama za seba. Ona nevie, kde stojí, ani nič. Rozumiete? Je tu potrebná naša viera.

²⁰ A teraz pri tomto, je tu moc zmŕtvychvstania Krista, kde nám On dal príležitosť. To je to, kde vy ste v jednom zmysle, to Slovo Božie zasahuje hriešnika. A musí to ísť poza kázanie Slova, ktoré vychádza. To je ten dôvod, prečo som chcel trochu dnes ráno prehovoriť, predtým, ako sa budeme modliť za chorých. [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]

²⁰ Pamätáte si to videnie, ktoré mi dal Pán prednedávnom, viete, o tom, ako som videl tú druhú stranu? Pamätáte si to ráno, keď som svedčil o tom, ako som videl druhú stranu? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] No, to je pravda.

²² A Hlas obchodníkov plného Evanjelia ten článok zverejnil a dal tú fotku na zadnú stranu, tu. A je tam naspodku niečo malé vložené, je to malý kúsok textu na konci, ktorý hovorí o tej službe. A toto je medzinárodný časopis tlačený v mnohých rozličných jazykoch. A oni venovali tú titulnú stranu a tú prvú na toto videnie.

²³ A zohnal som tie časopisy a dal som ich sem a budem rád, keď si jeden vezmete, aby ste si to mohli prečítať. A keď som stál... A nevedel som, koľkí tí bratia budú dnes ráno tu. A tak, ak vám nezostane, prídte do kancelárie. Máme ich tam v kancelárii. A oni nám dovolili mať niekoľko z nich z toho „Tlač sa ďalej vpred.“ Vidíte? A to je všetko, čo je v mojom srdci. Všetko, čo len môžem počuť, je „Tlač sa ďalej vpred.“ Hneď tam za tou riekou je lepšia Zem. A tak tlačme sa vpred, kým dosiahneme tú Zem.

²⁴ Tak myslím, že teraz má byť posvätenie malého dieťaťa, brata a sestry Strickerových. Tak teda...

²⁵ Koľko ich to teraz máte, sestra Strickerová? [Sestra Strickerová hovorí, „šesť.“] Šesť maličkých, to je milá malá rodina.

²⁶ Tak oni sú... Boli misionármi tam v Afrike a len prednedávnom sa vrátili. A všetky ich deti sú veľmi milé. A vidím, že táto malička tu tiež, a oni ju dnes ráno prinášajú, aby bola požehnaná.

²⁷ Kde je Teddy? Teddy, prišiel by si sem len na chvíľu za klavír, synu? A zaspievajme našu pieseň, tú milú pieseň, viete, myslím, že to spievame „Prineste maličkých“. Je to tak? „Prineste ich z polí hriechu.“

²⁸ A dôvod, že toto hráme, je, pretože všetko, čo môžeme urobiť ako rodičia, je priviesť ich pre posvätenie. My ich posväcujeme Pánovi a prinášame ich, zatiaľ čo sú ešte len nemluvňatami, aby potom nezblúdili na pole hriechu. Privedte ich. Dovoľme len... Poznáš to, Tedy? Zaspievajme z toho len jeden verš.

*Prineste maličkých,
prineste ich z polí hriechu,
prineste ich...*

Ak je tam ešte jedna, tak len začnite.

*Prineste maličkých k Ježišovi,
prineste ich, prineste ich z polí hriechu,
prineste ich, prineste ich,
prineste blúdiacich k Ježišovi.*

²⁹ Brat Stricker a sestra Strickerová, uvedomujem si, že viete, čo tá pieseň znamená. „Prineste ich“ to prináša túžbu vo vašom srdci, že sa snažíte priniesť stratených k Ježišovi. Vaše malé dieťa, ak by zomrelo predtým, ako by bolo posvätené alebo čokoľvek, ono je každopádne spasené, pretože Krv Ježiša Krista to učinila na Golgote. Ale v pripomienke na Jeho veľkú pozemskú púť, keď On kládol Svoje ruky na tých maličkých a povedal, „Nechajte ich prísť ku Mne,“ to je dôvod, prečo prinášate dnes ráno svoje maličké. A to do nás kladie dôveru, že sa budeme schopní modliť modlitbu viery za túto maličkú, posvätenie jej života Bohu.

³⁰ Ako sa volá? [Otec hovorí, „Marilyn Madge.“] Marilyn Madge, Marilyn Madge Stricker. Koľko má? [Matka hovorí, „Trináť mesiacov.“] Trináť mesiacov. Narodila sa v Afrike, že? [„Áno.“] Tak, ak ešte bude nejaké zajtra, nech môže byť táto malička misionárom tam na poli, kde sa narodila. Je to krásne malé dieťa. Prišiel by si, brat Neville?

³¹ A Marilyn. Ó, vždy sa mi páčili títo maličkí. Nie je milá? Ako sa máš? Ako sa máš? Skloňme teraz svoje hlavy. A položte teraz na ňu svoje ruky.

³²   Náš Nebeský Otče, prinášame túto Marilyn Madge Stricker, toto milé dieťaťko, ktoré sa narodilo na misijných poliach, tam, kde je tvrdý boj. A modlím sa, aby si toto dieťa požehnal. V Biblii Ti takýchto malých prinášali. Ty si na nich kládol Svoje ruky a žehnal si a hovoril, „Nechajte maličkých prísť ku Mne a nezabraňujte im, lebo takých je Nebeské Kráľovstvo.“

³³   Matka a otec ho dali dnes do našich rúk. A my vierou vystupujeme hore po schodoch tam do toho miesta a kladieme ju do Tvojich rúk skrze vieru. Požehnaj jej život. Daj jej dlhý život, Pane. Nech je dieťaťom Božím. Nech Ti slúži v celom svojom živote a nech by bola každým vláknom svojej bytosti služobníčkou Kristovou. Udeľ to, Otče. Požehnaj jej otca a matku, jej malých bratov a sestry. Nech sú tiež vychovávaní, aby boli slávnou rodinou pre službu Božiu.

³⁴   Otče, dávame Ti Marilyn Madge v Mene Ježiša Krista do života služby. Požehnaj ju, jej otca a matku a jej milovaných. A nech žijú dlhý šťastný život v Tvojej službe v Ježišovom Mene. Amen.

³⁵   Nech ťa Boh žehná, brat Stricker, nech ťa Boh žehná. Nech spočinú požehnania na tejto maličkej dáme. Amen.

    Ďakujem ti, Teddy, chlapče.

³⁶   Mám rád malé deti. Vy nie? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.]

³⁷   Koľkí ešte nikdy nepočuli o tom videní, ktoré mi Pán dal? Dovoľte, nech vidím vaše ruky, ktorí ho nikdy nepočuli. Brat Neville, ty máš možno tam tú malú knižku, možno by si to mohol teraz pre nich prečítať do tej ďalšej chvíle. Myslím, že je to tu. Ak by si mohol...

³⁸   [Brat Branham opúšťa kazateľňu - pozn.prekl.]

39-56 [Brat Neville číta z článku Williama Branhama „Za Oponou času“, ktorý bol pôvodne publikovaný časopisom medzinárodných obchodníkov plného Evanjelia na stránkach 3-5 vo februári 1961 vo vydaní Hlasu obchodníkov plného Evanjelia. - pozn.prekl.]

³⁹   Jedného rána som ležal na posteli. Práve som sa prebudil zo spánku a položil som si ruky za hlavu a odpočíval som s hlavou položenou na vankúši. Potom som sa začal zamýšľať, aké to bude na druhej strane. Uvedomil som si, že som si už odžil polovicu svojho života, ak by som zomrel tak starý ako moji ľudia, a ja som chcel urobiť pre Pána viac predtým, ako opustím tento život.

40 Počul som hlas, ktorý mi hovoril, „Ty len začínaš! Tlač sa v tom boji! Tlač sa ďalej!“ Ako som tam ležal a rozjímal nad tými slovami, pomyslel som si, že som si len predstavoval, že počujem nejaký hlas. A znovu ten hlas prehovoril, „Tlač sa ďalej v boji! Choď vpred! Choď vpred!“ Stále neveriac, pomyslel som si, že som to možno ja sám prehovoril tieto slová. Tak som si držal pery medzi zubami a ruku dal cez ústa a počúval som. Ten hlas znovu prehovoril, „Len sa ďalej tlač vpred! Keby si len vedel, čo je na konci tej cesty!“ Zdalo sa, že počujem hudbu a slová jednej starej známej piesne:

Je mi smutno a clivo a chcem vidieť Ježiša.

Chcel by som počuť zvony toho prístavu.

To by rozjasnilo moju cestu a vypudilo všetky strachy.

Pane, dovoľ mi pohliadnuť za oponu času!

41 Potom ten Hlas povedal, „Chcel by si sa trochu pozrieť za tú oponu?“ Odpovedal som, „To by mi tak veľmi pomohlo!“

42 Čo sa stalo, neviem povedať. Či som bol v tele alebo mimo neho alebo to bolo nejaké prenesenie, ja neviem, ale bolo to iné ako akékoľvek videnie, ktoré som kedy mal. Mohol som uvidieť to miesto, do ktorého som bol vzatý, a zároveň som mohol vidieť samého seba, ako ležím na posteli. Povedal som, „Toto je zvláštne.“

43 Bolo tam veľké množstvo ľudí a oni prichádzali a bežali, aby ma pozdravili. Kričali, „Ó, náš vzácny brat!“ Najprv prichádzali mladé ženy, boli zjavne vo svojich okolo dvadsiatich rokoch a oni ma objímali a hovorili, „Náš vzácny brat!“ Mladí muži v iskre svojej mladosti a mužnosti, mali oči, ktoré im svietili ako hviezdy v temnej noci, zuby biele ako perly, objímali ma a hovorili, „Náš vzácny brat!“

44 Potom som si všimol, že aj ja som omladol. Pozrel som sa na seba a obrátil som sa a pozrel som sa tam dolu na moje staré telo, ako tam ležalo na posteli s rukami za hlavou. Povedal som, „Tomuto nerozumiem!“

45 Ako som sa začal snažiť porozumieť tomu miestu, na ktorom som bol, začal som si uvedomovať, že tam nebolo žiadne včera ani žiadne zajtra. Nikto sa nezdal byť unavený. Ako ma ten veľký zástup tých najkrajších mladých žien, aké som kedy videl, objímal, zistil som, že tam bola jedna veľká Láska, ktorá ma premáhala, a nebolo tam žiadnej fyzickej atrakcie, ako je to pri ľudskom správaní. Všimol som si, že tieto mladé ženy mali všetky svoje vlasy rozpustené až po pás a ich sukne siahali až k členkom.

46 Po tomto ma Hope, moja prvá manželka, objala a povedala, „Môj vzácný brat!“ Potom ma objala iná mladá žena a Hope sa obrátila a objala tú mladú ženu. Povedal som, „Tomuto nerozumiem. Toto je niečo úplne odlišné od našej ľudskej lásky. Ja sa nechcem vrátiť späť do toho starého tela na tej posteli.“

47 Potom ku mne prehovoril hlas, „Toto je to, čo si kázal o Duchu Svätom, toto je dokonalá Láska. Nič sem nemôže vstúpiť bez nej!“

48 Potom som bol vzatý hore a posadený na vysoké miesto. Všade naokolo mňa bolo veľké množstvo mužov a žien v rozkvetení mladosti. Oni jasali s radosťou, „Ó, náš vzácný brat, sme tak šťastní, že ťa tu vidíme!“ Pomyslel som si, „Toto nie je sen, lebo ja týchto ľudí môžem vidieť a môžem tiež vidieť svoje telo, ktoré leží tam dolu na posteli.“

49 Ten hlas ku mne prehovoril, „Vieš, že v Biblii je napísané, že proroci boli zhromaždení so svojim ľudom.“ Povedal som, „Áno, pamätám si to v Písme, ale neexistuje tak mnoho Branhamovcov.“ Ten hlas odpovedal, „Toto nie sú Branhamovci. Toto sú tvoji obrátení, tých, ktorých si priviedol k Pánovi. Niektoré z týchto žien, o ktorých si myslíš, že sú tak mladé a krásne, mali viac ako deväťdesiat rokov, keď si ich priviedol k Pánovi. Niet divu, že ony kričia, 'Môj vzácný brat!'“ Potom ten zástup spoločne zakričal, „Ak by si ty nevyšiel s Evanjeliom, my by sme tu neboli!“

50 Opýtal som sa, „Ó, kde je Ježiš? Chcem Ho vidieť!“ Ľudia odpovedali, „On je ešte trochu vyššie. Jedného dňa ku tebe príde. Bol si poslaný ako vodca a keď Boh príde, bude ťa súdiť podľa tvojho učenia.“ Opýtal som sa, „Či aj Pavol a Peter budú musieť stáť pred takýmto súdom?“ Odpoveď bola, „Áno!“ Povedal som, „Kázal som to, čo oni kázali. Neodchýlil som sa od toho ani na jednu ani na druhú stranu. Tam, kde oni krstili na Meno Ježiša, ja som to robil tiež, kde oni učili krst Duchom Svätým, ja som to robil tiež. Čokoľvek oni učili, ja som tiež učil.“

51 „My to vieme,“ povedali ľudia, „A my vieme, že sa raz vrátíme s tebou na zem. Ježiš príde a bude ťa súdiť podľa Slova, ktoré si nám kázal. Potom Mu nás predstaviš a my sa všetci vrátíme na zem, aby sme žili večne.“ Opýtal som sa, „Musím sa teraz vrátiť späť na zem?“ Oni odpovedali, „Áno, ale tlač sa ďalej vpred!“

52 Ako som začal odchádzať z toho nádherného, radostného miesta, pokiaľ len moje oči dokázali dovidieť, ľudia prichádzali ku mne a objímali ma a kričali, „Môj vzácný brat.“

53 Zrazu som bol znovu na posteli. Povedal som, „Ó, Bože, pomôž mi! Nikdy ma nenechaj robiť kompromis so Slovom. Dovoľ mi zostať rovno na Slove. Nezáleží mi na tom, čo niekto druhý robí, Pane, dovoľ mi tlačiť sa do toho nádherného, radostného miesta!“

54 Som omnoho viac presvedčený, ako kedykoľvek vo svojom živote, že bude potrebná dokonalá Láska, aby ste vstúpili do toho miesta. Tam nebola žiadna žiarlivosť, žiadna únava, žiadna nemoc, žiaden starý vek, žiadna smrť. Len vznešená krása a radosť. (Haleluja!)

55 Čokoľvek robíš, zlož všetko ostatné, kým nebudeš mať tú dokonalú lásku! Dostaň sa tam, kde dokážeš mať lásku ku každému, dokonca ku každému nepriateľovi. Nezáleží na tom, či sa to lietadlo trasie a blesky sa blýskajú alebo zbrane nepriateľa sú nastavené na teba, na týchto veciach nezáleží: maj dokonalú lásku!

56 Ak nie si spasený, príjmi Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa teraz! Ak si nebol pokrstený vo vode, daj sa teraz pokrstiť! Ak si neprijal krst Duchom Svätým, príjmi Ho teraz! Tlač sa do tej dokonalej lásky, ktorá ťa vezme tam do toho nádherného a radostného miesta za oponou času! (Haleluja! Sláva Bohu. Amen.)

[Brat Neville dočítal článok o videní z Hlasu obchodníkov plného Evanjelia. Brat Branham sa vracia ku kazateľni – pozn.prekl.] To je...

57 Myslel som, že niektorí z vás by ste si to mohli vziať a prečítať si to. Ak ešte nemáte tú knižku, no, môžete si ju vziať.

58 Potom rovno na dolnej časti tej strany, ten autor tam vložil takú malú poznámku ohľadne služby. Neviem, či ste si všimli alebo nie, rovno naspodku, potom, ako si to prečítate. Rovno naspodku je vložená malá poznámka.

59 [Brat Branham sa odvoláva na vyhlásenie brata Thomasa R. Nickela, vydavateľa Hlasu obchodníkov plného Evanjelia, ktorý ho vložil na prvú stránku článku o reverendovi Branhamovi. „Fotografia na obálke – v Biblických dňoch boli Boží muži, ktorí boli prorokmi a vidiacimi. Ale vo všetkých svätých záznamoch žiaden nemal tak veľkú službu, ako je služba Williama Branhama, proroka a vidiaceho Božieho, ktorého fotografia je uverejnená na obálke tohto vydania Hlasu obchodníkov plného Evanjelia. Branham bol použitý Bohom v Mene Ježiša, aby kriesil mŕtvych!“ - pozn.prekl.]

[Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]

60 Tak toto ide takmer do každého jazyka pod nebom, vidíte, budú to čítať po celom svete.

61 „A teraz čo, čo, no, dobre,“ povieť, „čo by si povedal, brat Branham, predtým, ako sa budeš modliť za chorých?“

62 Je to kvôli tomuto: aby sme mohli vedieť, že naše úsilia nie sú nadarmo. Rozumiete? Musíme pristúpiť k Bohu skrze ten kanál lásky a viery. Viera nás berie do toho kanála. Láska je tá, ktorá nás vovádza dnu.

Prepáčte [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]

63 No, myslíte si, že Boh by... No, vezmíme... Tak vaša viera sa dostáva teraz do určitého miesta a či si myslíte, že... Čo by ste si pomysleli teraz, keď by všetky vaše úsilia, ktoré ste... Táto modlitebňa a tieto skupiny ľudí tu, ktorí všetci vložili do toho úsilie pre Kráľovstvo Božie, a sú tu mnohí, ktorí priviedli svoje deti pre Kráľovstvo Božie. Sú tu mnohí, ktorí zostali bez odevov kvôli Kráľovstvu Božiemu. Sú tu mnohí, ktorí prešli cez búrky a chodili bez topánok, s bosými nohami, aby sa dostali sem do Modlitebne, to je pravda, kvôli Kráľovstvu Božiemu.

64 Vedeli by ste si predstaviť nejakého maliara, ktorý maľuje jeden veľký obraz, nádherný, a až je to tak vznešené, a potom ho roztrhá? Tam by nebolo niečo v poriadku s tým umelcom. Vedeli by ste si predstaviť skladateľa, ktorý píše skladbu, až ona je tak vznešená, a potom tú hudbu len roztrhá? S tým skladateľom by nebolo niečo v poriadku. Rozumiete? U Boha nie je nič nesprávne. Boh nerobí takúto vec, že to len roztrhá a odhodí preč. Je to pre Jeho Kráľovstvo. Je to pre Jeho slávu.

65 Každý jeden z nás hrá v tomto obraze a v tejto piesni určitú časť. Sme časťou Kráľovstva Božieho. A to znamená, že môžeme odohrávať našu časť, pokiaľ si uvedomujeme, kde sme pozíčne, že patríme na toto miesto, a potom len zostávame rovno na tom mieste. A to jedno miesto, ktoré poznáme, to je v láske, pretože to je to, čo tvorí ten obraz.

66 No, je to ťažké, keď máte takéto videnia ako toto a podobné veci, aby ste porozumeli to, čo je tam na druhej strane. Prial by som si, aby som to porozumel. Ten muž urobil túto malú poznámku dolu, ako povedal o tých prorokoch za dávna, ako vídali videnia, a tak ďalej, a ako je to dnes poza tým, dokonca čo... Nedokážeme to porozumieť, ale Pán nám dovolil tlačiť sa do toho a vidieť, čím to je.

67 Tak, priatelia, ja som nespál. A ako tu stojím pred vami a touto cirkvou tu, ja som nebol vo videní. Ja viem, čo je videnie. Niektorí tu, ktorí tu boli minulý týždeň, vedia, že sa to niekedy môže stať aj

tridsaťkrát za večer. Viete si predstaviť tú záťaž, akú to na vás dáva. Robí vás to samozrejme nervóznymi.

⁶⁸ Čo ak by ste išli na také zhromaždenie a mali len takú zodpovednosť, či to zhromaždenie pôjde správne alebo nie, a to by bolo na vás, tá zodpovednosť, musíte odpovedať každému kazateľovi na každú otázku a na všetko. To zhromaždenie pôjde buď správne alebo nesprávne a tá zodpovednosť je položená jedine na vás. Pozrite, čo by to pre vás spravilo.

⁶⁹ A sú niektorí moji spolupracovníci, ktorí jednoducho len predávajú knihy, a tak ďalej, a sú takí nervózni, až potom musia ísť domov, ľahnú si a v ten večer ani nedokážu ísť do cirkvi. Ó, ó, je to hrozné. Ako moja nevesta, milé kresťanské dievča, Loyce. Keď len išla na zhromaždenie, chodila na ne osem alebo sedem týždňov v jednom kuse, potom musela doma ležať v posteli asi deň alebo dva, a to nemala žiadnu zodpovednosť. Rozumiete? Billy, keď len rozdáva modlitebné karty, a je úplne hotový.

⁷⁰ Ale vidíte, celá tá ťarcha leží na mne. Ja musím závisieť na vašich modlitbách za mňa. Rozumiete? Pomimo to, hovorí sa, že dvadsať minút kázania pod inšpiráciou sa dá porovnať s ôsmimi hodinami tvrdej práce, čo sa týka vášho tela. Zvyknem kázať dve alebo tri hodiny večer a niekedy aj trikrát denne. Rozumiete?

⁷¹ A čo potom jedno videnie, jedno videnie spôsobilo, že náš Pán Ježiš zoslabol. To je pravda. Biblia hovorí, že jedna žena, keď sa dotkla Jeho rúcha, to Ho oslabilo. Tak, ak Ho oslabilo jedno videnie, Jeho, Syna Božieho, čo potom ja, hriešnik spasený z milosti, čo potom pre mňa urobí tridsať ľudí počas jedného večera? Rozumiete? Je to... Ak by sme sa len pozastavili a premýšľali o tom, je to poza ľudské porozumenie, ľudské telo to nedokáže vydržať. Bol by som niekde v blázinci a udieral by som si hlavu o stenu. Rozumiete? Je to taká slabosť, že nedokážete... To je vnútorná slabosť, viete, to je to, čo vás zabíja.

⁷² Tak teraz, kvôli čomu by ste sa tlačili? Môžem povedať toto. Vidím brata a sestru Coxových a Rodneyho a jeho manželku a sestru, ktorá je tam vzadu, tých novo obrátených. Existuje zem tam na druhej strane, že ak by ste len dokázali na to pomyslieť vo svojich myšliach a dostali by ste do toho náhľad, to je tá najvznešenejšia vec. Oplatí sa vložiť do toho každú snahu. Rozumiete?

Tak predtým, ako sa budeme modliť za chorých, mohol by som povedať toto.

⁷³ Čo ak by nejaké malé dieťa predtým, ako sa narodí... Vezmime to ako príklad. Nemluvňa, ktoré žilo v lone matky týchto deväť mesiacov a ak by to malé dieťa dokázalo premýšľať, ono by povedalo, „Viete čo, hovoria mi, že sa práve chystám narodiť. No, čo tam ale budem robiť? Ja nepoznám nič okrem tohoto miesta, v ktorom žijem tu. Ja tiahnem svoju silo odtiaľto zvnútra. A ako to budem robiť tam vonku, ako budem žiť. Hovoria mi, že je tam slnko, ktoré svieti. Hovoria mi, že sú tam ľudia, ktorí tam chodia. A ja nepoznám nič okrem tohto miesta tu. Toto je všetko, čo poznám, rovno tu v lone mojej mamy. Tu som vyrastalo. Všetko, čo poznám, to je rovno to, čo je v tomto lone. A hovoria mi, že tam vonku je miesta a miesta!“ No, to nemluvňa by bolo z narodenia vystrašené na smrť. Je to pravda? Bolo by vystrašené na smrť, pretože ono prichádza na miesto, o ktorom nič nevie, ktoré je vznešené a miliónkrát vznešenejšie od toho, v ktorom práve žije. Ono by nevedelo, o čom to všetko je. Povedalo by, „No, čo tam budem robiť?“ Ja by som bol vystrašený na smrť narodiť sa takto.

⁷⁴ Ale my, ktorí žijeme tu, no, pre nás to, čo bolo tam, kde sme raz boli, my by sme sa za žiadnych okolností nechceli vrátiť tam späť. Nechceli by sme znovu ísť do lona svojej matky. Rozumiete? Nie. Nechceli by sme to.

⁷⁵ A to je presne to, priateľu, ako to je, keď zomieraš. Ó, Bože, rozumiete? Narodili ste sa do určitého miesta. Vy ste tam nikdy neboli. Nedokážete to porozumieť, aké veľké to je. „Ako to tam bude? Ja...“ A tá je jediná vec, ktorá mi dovoľuje uvedomiť si alebo vám uvedomiť si, je ten malý dotyk života, ako je ten duch, ktorý prichádza do toho dieťaťa, keď je v lone matky. Rozumiete? To je jediný spôsob, ako dokážeme porozumieť, čím je tá veľká Zem tam na druhej strane, kde nie je žiadna nemoc, žiaden smútok, žiadna smrť, žiaden starý vek, vôbec nič z toho. Ó, no, keď sa tam raz dostanete, nikdy sa nebudete chcieť vrátiť späť na miesto, aké je toto, tak isto, ako by sa žiadne dieťa nechcelo vrátiť späť do lona svojej matky. Rozumiete? Je to o toľko väčšie na tej druhej strane, viete, tam. Nedokážeme to porozumieť, samozrejme, že nie. Nedokážeme. No, tak, ako to nemluvňa je poza akýmkoľvek porozumením, pomyslením, tak sme my poza akýmkoľvek porozumením toho, čo je to tam, pretože my sme teraz v lone zeme pripravení sa raz narodiť do nového Kráľovstva, do nového sveta.

⁷⁶ To je to, ako sa cítim ohľadne tých videní a takých vecí, alebo toho, čokoľvek sa mi to udialo v tom dni, keď som prešiel tam, tam von a videl som, čím to je, a potom som sa vrátil sem späť.

77 Viete si predstaviť, keby ste boli nemluvňa a mali by ste porozumenie toho, aké ohromné a slávne by to bolo chodiť, kráčať tu, videli by ste kvitnúť stromy, počuli by ste spievať vtáky, videli by ste slnečné svetlo a tento život a potom by ste museli ísť späť do lona? No, vôbec by ste sa nechceli vrátiť.

78 No, potom naše myslenie by bolo nemé, bolo by naruby, ak by sme sa snažili pomyslieť, ako je to tam. Kde Písmo hovorí, „Čo oko nevidelo, čo ucho nepočulo alebo čo nevstúpilo na srdce človeka, čo Boh pripravil pre tých, ktorí Ho milujú.“ Rozumiete? Tak my vieme, že tam na tej druhej strane je to slávne. Jedného dňa smrť, to, čo my voláme smrťou, nám dá nové narodenie a my prídeme do toho nového sveta na druhú stranu.

79 Brat George, tam nebudeš starý a chromý. A brat a sestra Spenceroví a niektorí z vás starších, a tak ďalej, my tam budeme navždy mladí. Toto staré...

*Zložím toto rúcho tela a povstanem
a uchopím tú večnú odmenu
a zvolám, zatiaľ čo pôjdem hore povetrím
s Bohom, s Bohom, príjemná hodina modlitby.*

80 Všetko to skončí. Nebude už viac celonočných modlitieb. Len vstúpime do toho mladého, radostného veku, aby sme boli tam, nie len na jeden rok alebo na päťdesiat rokov alebo na milión rokov. Keď tam budeme prebývať už sto miliárd rokov, bude to, ako by to ešte ani nezačalo. To je to. Tak prečo by sme dnes ráno nemali byť šťastnými? Prečo by sme sa nemali radovať? Prečo by sme nemali vziať a využiť každú tú veľkú vec, ktorú nám Boh dáva?

81 Tu, to Božské uzdravenie, prečo by to Ježiš roztrhal, ten veľký obraz, a povedal, „Neexistuje nič také. On tu bol udretý na Svojom tele, Jeho rebrá sa ukázali, pretože, 'Jeho ranami sme boli uzdravení.'“ Neroztrhajme dnes ráno ten obraz. Objímme Ho, prijímime Ho.

82 Tak, sestra, brat, každý jeden z vás, za ktorých sa ideme modliť, ak by ste sa tu len mohli postaviť okolo oltára. Zatiaľ čo pred chvíľou vyšlo posolstvo skrze výklad jazykov, že budú kladené ruky na chorých a uvidíme mocné skutky Božie.

83 Tak, ty, náš brat, nemusíš vstávať, brat, ktorý ležiš na tom ležadle. Prídeme ku tebe.

⁸⁴ Ale ak sú tu ešte nejakí ďalší, za ktorých sa máme modliť a chceli by sa postaviť okolo oltára, zatiaľ čo brat a ja sa budeme modliť a kľásť ruky na chorých, prídte sem rovno teraz. A pamätajte, objímte ten obraz, „skrže Jeho rany sme boli uzdravení“.

⁸⁵ „Nerozumiem tomu, Pane.“ Istotne nerozumieš. Stále si ešte v lone zeme.

⁸⁶ Ale On urobil už prípravy. A On by nevzal... Prečo bol zmarený? Či len preto, aby ten obraz roztrhal, alebo tú pieseň, a odhodil to preč? Nie veru. On bol zmarený, zranený a krvácal, aby sme my mohli byť uzdravení. A skrže to sme my „Jeho ranami uzdravení.“ Každý jeden z nás. A tak teraz, ako prichádzate a zhromažďujete sa okolo oltára k modlitbe.

⁸⁷ Tak, je tu mnoho toho „super-špica americkej evanjelizácie“ a oni hovoria, „Musíš urobiť toto, musíš urobiť tamto.“

⁸⁸ Je jedna vec, pri ktorej chcem byť s tebou úprimný, môj priateľu. Tá vec je, spôsob, akým Boh uzdravuje, to je na základe služby Jemu. Rozumiete? To je na základe služby Jemu. Musíme akceptovať uzdravenie na tom základe, že my Mu budeme slúžiť potom, ako sme zostali uzdravení. Tak Biblia hovorí, „Vyznávajte svoje chyby jeden druhému. Modlite sa jeden za druhého, aby ste mohli byť uzdravení.“ Rozumiete? To je na tom základe, že budete slúžiť Bohu. Možno mnohí z vás tu ste v stave, že môžete zomrieť, a zomriete, ak sa niečo neudeje. Potom chcem, aby ste vo svojom srdci...

⁸⁹ Tak, mohli by sme vás pomazať olejom, mohli by sme sa za vás modliť, pastor a ja, modliť sa modlitbu viery, urobiť všetko, čo môžeme, ale to ti neurobí nič dobré, kým ty sám nevstúpiš do obecnstva s Kristom. Rozumiete? Musíte prísť do toho obecnstva, že, „Ja, Pán...“

⁹⁰ Vidím, ako tu teraz kráča jedna mladá dáma. Ona tu prednedávnom prišla do môjho domu s niečim ako nádor alebo Hodgkinsova nemoc. A ona je podľa vierovyznania metodistkou. Myslím, že je to tak, že, sestra? A mala na boku veľký nádor. A ona tam teraz stojí uzdravená.

⁹¹ Vidím, ako tam stojí sestra Weaver, ona bola jedným z najťažších prípadov rakoviny, aký som kedy vo svojom živote videl. Prvá vec, ktorú som sa jej opýtal, bola, „Či sa pokrstí na Meno Ježiša Krista a vyzná svoje hriechy.“ Keď som ju vzal tu do vody, musel som ju držať, bola tak tenučká a jej ruky boli len tak chatrné. A ona bola pokrstená na Meno Ježiša Krista. A to bolo prinajmenšom asi pred desiatimi rokmi, že, sestra? [Sestra Weaver hovorí, „Nie, to bolo pred

šestnástimi rokmi.“] Pred šestnástimi rokmi. Šestnásť rokov jej bolo darovaných, pretože ona bola ochotná prísť do poslušnosti. Pričom tí najlepšie lekári, ktorí tu boli...

92 Tak jej vlastný doktor mi povedal, keď som mu povedal, „Ona je uzdravená.“

93 On povedal, „Och! Ona zomrie na tú rakovinu behom pár týždňov. To je jasné. Odíde. O pár týždňov bude preč.“ A on jej potom už dal asi deň života. A ona je tu po šestnástich rokoch a stojí pri oltári. Čo viac by som mohol povedať a je toho viac a viac a viac a viac, ó.

94 Tak Boh to nerobí len pre jedno zo Svojich detí a nerobí to len pre jedno alebo dve ďalšie deti. On to robí pre všetky Svoje deti. „Ktokoľvek chce, nech príde“ je to... Ste pozvaní ku Nemu. Tak, „modlitba viery uzdraví chorého.“ Biblia to hovorí.

95 Tak, to, čo chcem, aby ste robili, je, aby ste vyznali svoje omyly Bohu a povedali, „Pane, uzdrav ma.“ Ak ste neboli nikdy obrátení, odovzdajte svoje srdcia Kristovi. Ak ste neboli nikdy pokrstení vo vode na Meno Ježiša Krista, bazén je pripravený. Rozumiete?

96 A táto mladá dáma tu naproti ulice, keď sa obrátil skrze ňu jeden zarytý ateista. Keď ona ležala... Oni ju poslali domov zo Silvercrestu s tuberkulózou s tým, že zomiera. A keď som tam prišiel, Pán mi dal videnie a povedal, „Ona bude uzdravená.“

97 A na ďalšie ráno ma tam stretol pán Andrews a nakričal za to na mňa. Povedal, „Dávaš tej žene také falošné nádej!“

98 Povedal som, „Pán Andrews, to nie je falošná nádej. Tá žena je Kresťanka. A keď bude schopná, príde, aby sa dala pokrstiť.“

99 A on povedal, „Ona zomiera,“ povedal, „Ja... Ako môže byť poslaná domov zo Silvercrestu?“

100 Povedal som, „Pane, vy sa na to dívate, vy... Vy sa dívate na to, čo hovoria lekári. Ja sa dívam na to, čo povedal Boh.“ Rozumiete?

101 No, a v tom je rozdiel, na čo sa dívate. Rozumiete? Ak sa budete dívať na to, čo hovorí lekár, istotne zomriete. Ale musíte sa pozrieť na to, čo povedal Boh. Koho slovo vezmete?

102 Čo keby Abrahám zobral názor lekára, že má už sto rokov a jeho žena má deväťdesiat a budú mať dieťa? Čo by potom urobil? Rozumiete? No, ten lekár by povedal, „Ten človek sa zbláznil,“ ale Boh mu to počítal za spravodlivosť, pretože on uveril Bohu. Rozumiete? Teraz vy...

¹⁰³ A tá žena žila. Ona sa zanedbala pokrstiť na Meno Ježiša Krista, pretože, myslím, že bola nejakou metodistkou alebo presbyteriánkou. A začala byť viac a viac chorá. Prišla a išla za Grace Weberovou, ktorá tam žila. Žije tam jej dcéra. Zobrali nejaké šaty a prišli sem a bola pokrstená na Meno Ježiša Krista s horúčkou a mala po celých ramenách všade vyhadzané rôzne výrastky a podobne a mala horúčku asi 40. A bola rovno tu pokrstená na Meno Ježiša Krista. A ona býva rovno oproti na tejto ulici. Možno tu teraz sedí. Pred chvíľou som sa poobzeral, či ju tu niekde uvidím. Rozumiete? To je poslušnosť, vidíte?

¹⁰⁴ To nie je len chodiť dookola... Nezhodujem sa ohľadne toho s niektorými našimi bratmi, ktorí len idú a kladú ruky na toho, tamtoho a na niekoho a hovoria, že taká „super nadupaná“ viera to učiní. To nie je to. Musíte mať skutočnú pevnú Biblickú vieru Ducha Svätého. Rozumiete? Ak nie, tak to nevytrvá. To dlho nevydrží.

¹⁰⁵ To je ten dôvod, prečo môžem ďakovať Pánovi, že mi potiaľto pomáhal. Tie uzdravenia, ktoré sa odohrali, boli skutočné, pretože oni sú postavené na tom skutočnom TAK HOVORÍ PÁN. Rozumiete? Preto budú držať.

¹⁰⁶ Tak teraz, ako malá nedeľná škola... Trochu som vyčkával, ako som k vám hovoril, kým oni zaujmú svoje miesta, a aby sme sa tak mohli teraz utíšiť. Máme už len pár minút a budeme sa modliť, začneme sa modliť.

¹⁰⁷ Teraz chcem, aby ste každý jeden z vás vyznali svoje chyby Bohu a sľúbili Bohu, že Mu budete slúžiť a urobíte všetko, čo môžete. A pastor a ja sa budeme modliť a budeme na vás klásť ruky a istotne budete uzdravení, ak tomu budete veriť.

¹⁰⁸ Ako by mohli tí ľudia s barlami, hluchí a nemí a slepí, minulú nedeľu popoludní len vykročiť na pódium, odhodiť svoje barle a odísť z pódia a oči boli otvorené, viete, a toto všetko, boli ich stovky a stovky, kedy som bol tak slabý, až ma takmer museli niesť, leda som stál a oni len prechádzali. Rozumiete? Dlhý rad, ktorý by siahal odtiaľto až takmer ku strednej škole tu v Jeffersonville, boli zoradení a prechádzali modlitebným radom. A neviem, či tam bol niekto, ktorý prešiel a nebol uzdravený. Vidíte? Pretože oni prišli na základe skutočnej pravdivej kresťanskej viery a verili. Oni... To sa musí stať.

Teraz každý jeden skloňte svoje hlavy a pomôžte mi modliť sa za nich.

¹⁰⁹ Pane Ježišu, prinášame Ti dnes ráno toto obecenstvo, ktoré tu stojí, očakáva, sú tu chorí a postihnutí a deti, ktoré sú trápené. Mnohí z nich sú, Pane, poza nádejou lekárskej opatery, zvlášť tento muž, ktorý tu leží na ležadle. Buď príde Tvoja milosť, alebo on behom pár dní odíde z tohto sveta. A niet pochyb, že tu môžu pri oltári stáť niektorí, na ktorých čaká infarkt a nemoci a postihnutia, ktoré ich zdevastujú.

¹¹⁰ Je len jedna vec, Otče, ktorá ich môže zachrániť, a to je ísť poza týchto päť zmyslov tohoto tela, kde sa to lekári snažili verne vyskúmať, niet pochyb, aby im zachránili život, kde sú nemoci, rakovina, tuberkulóza, srdcové problémy. A so všetkými tými pomôckami a trubičkami a materiálmi a tými liekmi, ktoré zabíjajú zárodky, ten nepriateľ sa tam jednako vkráda do vnútra, aby vzal ich život.

¹¹¹ A ja som im, Pane, vyjadril, verím tomu, že Tvoj názor. Počul som toho človeka hovoriť dnes ráno v jazykoch a dať výklad o tom, čo sa dnes stane. Niektorí to istotne, Pane, idú prijať. To je pravda, verím tomu.

¹¹² A teraz, ako je napísané v Biblii, kde Dávid, ten malý pastiersky chlapec, strážil ovce svojho otca tam na púšti a jedného dňa prišiel lev a vzal jednu z otcových oviec a utiekol s ňou preč. A ten malý pastiersky chlapec s vierou, s čím by tak musel prísť proti tomuto levovi? Nie s modernou puškou alebo nejakou zbraňou. Ale on mal jeden malý prak a išiel za tým levom. Zabil ho a priviedol tú ovцу späť. A potom prišiel medveď a chytil druhú a on išiel po tom medveďovi, ktorý ho mohol len rozmačknuť na zemi. Ale on nerozmýšľal o veľkosti toho medveďa alebo moci toho leva alebo jeho rýchlosti alebo svojej neschopnosti s tým prakom.

¹¹³ Ale keď tam stál pred kráľom Saulom, povedal, „Tvoj sluha pásol ovce svojho otca a prišiel lev a jednu vzal a utiekol. A ja som išiel za ním a priviedol tú ovцу späť.“ Povedal, „Ten istý Boh, ktorý ma vyslobodil z tej ruky alebo z pazúrov toho medveďa alebo tesákov toho leva, dokáže tiež zobrať tohoto neobrezaného Filištína a vydať ho do mojej ruky.“

¹¹⁴ Vieme, ako ten príbeh pokračuje, ako ho on zabil, zabil človeka, ktorý bol omnoho, omnoho väčší, ako bol on, a bol bojovníkom. Ako prekvapil Saula, toho veľkého kráľa, veľkého mocného muža, ako ten malý chlapec dokázal mať takú vieru v jeden prak. Nie, nie v prak, ale v Boha.

¹¹⁵ Teraz, Pane, ako tu stoja okolo oltára a ako tu leží na tomto ležadle, to sú Božie ovce, malé baránky, oni sú pre Neho. Oni boli chytení levom, ktorý sa nazýva rakovina, medveďom, nazvaným tuberkulóza, inými nemocami, ktoré ich chytili a stiahli a trhajú ich na kusy. Pane, ja idem za nimi s tým malým prakom, ktorý sa nazýva modlitba viery. Nie je to mnoho, ale ja viem, čo to urobilo. Ja viem, že to je stále ten istý Boh. Idem za nimi dnes ráno, aby som ich priviedol späť, Pane, k tým tienistým zeleným pastvinám dobrého zdravia, dolu k tým tichým vodám pokoja a preč od ich znechutení, ale aby verili Tebe.

¹¹⁶ Idem za nimi so zbrojou, ktorú si Ty dal, aby sme v nej išli. „Modlitba viery zachráni chorého a Boh ho pozdvihne. Ak urobili nejaké hriechy, bude im odpustené.“

¹¹⁷ A, Otče, my teraz ideme, aby sme čelili nepriateľovi, aby sme čelili tomu levovi, aby sme čelili tomu diablove v každej forme, v akej on je, nazvaný rakovina, tuberkulóza, Hodgkinsova nemoc, srdcové problémy, akékoľvek iné problémy. Ideme, aby sme ho odhalili a aby sme priniesli túto ovečku späť znovu do domu Božieho. V Mene Ježiša Krista ideme použiť tento prak, ktorý si nám Ty dal. Buď s nami, Otče, ako teraz úctivo pristupujeme k Tebe v Ježišovom Mene.

¹¹⁸ Chcem, aby ste teraz mali sklonené svoje srdcia a budeme pomazávať olejom a položíme na chorých ruky a modlitba viery uzdraví chorých. Každý Kresťan, ktorý je tu, položte svoju vieru do tohoto modlitebného radu.

¹¹⁹ [Brat Branham opúšťa kazateľňu a mikrofón na tri a pol minúty, zatiaľ čo on a brat Neville sa modlia za chorých, ale niektoré slová brata Branhama, jeho modlitieb, nie sú zrozumiteľné, paragrafy 119-122. Klavirista pokračuje v hraní „Jemu len ver“, kým sa neskončí modlitba. - pozn.prekl.]

¹²⁰ Pane, Ty si, Ty si napísal tú príležitosť. Ty si ten príbuzný, Kristus. V Mene Ježiša Krista.

¹²¹ „Modlitba viery uzdraví chorého,“ chcem, aby si to pre ňu urobil. Prived' ju naspäť, aby bola zdravou ženou...

V Mene Ježiša Krista, prived' ju späť.

¹²⁰ V Mene Ježiša Krista, prinášam späť skrze modlitbu viery von z otroctva... Pridávame svoju vieru k týmto.

[Brat Branham sa vracia ku kazateľni – pozn.prekl.]

Jemu len ver.

Teraz majme svoje hlavy sklonené.

Jemu len ver, Jemu len ver,

všetko je možné, Jemu len ver.

Pane, verím, Pane, verím, všetko je možné...

Zodvihnite teraz svoje ruky.

... Pane, verím.

Pane, verím, Pane verím.

Všetko je možné, Pane, verím.

¹²³   Náš nebeský Otče, tí, ktorí povstali a zodvihli svoje ruky, že oni to prijali. Tento brat, ktorý tu ležal na tom ležadle, on povstal, aby ukázal, že on prijal uzdravenie. Veríme, Pane, že oni teraz pokojne kráčajú späť k tým tienistým zeleným pastvinám, popri tichých vodách, aby boli znovu zdraví skrze Ježišove Meno. Vzdávame Ti za to vďaku. Amen.

¹²⁴   V poriadku, brat Neville, ja si teraz sadnem a budem počúvať, ako budeš teraz kázať.

***

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v auguste 2021.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí